

Endrödi
Bella János

EGY ÉV VERSEI
- 2004 -

Motto:

A kancellár kőmába utazik,
engem a Pusztán ves az első.

A pápa előtt ő a huszadik,
az Isten előtt én az első.

*

Endrödi Bella János

Endrödi
Bella János

VERSEK

2004-ből

*

Előjárójában I.

„ a dolgok, amiknek már nincs oly sok gyakorlati jelentőségük, eszmévé lesznek, esztétikai értékké lesz nyilvánvalóbb. - Elnézem a polcon a csodaszép kékmász korszot. Sokat járhatott a kútra, valamikor eltört és mefordították. Ezzel lett esztétikai lap még gazdagabb, még szebb.

Hazaontalan lettem én is, a hetven évem kísérelésén elmondhatom ezt, de tudom és érzem, hogy bensőleg, a lelki értékem megnőtt. Tapasztaltabb, érettebb és erősebb lettem. Mennyire? - ezt döntse el mások. Bella János

Előjárójában II.

„ nekem megadott, hogy öreg koromban is verselhetek, és teszem ezt azzal a jó érzéssel, hogy mindez már ráadás!

Nem felel az egyszerű és bizonyított gondolatok megfogalmazásától. Allok elébük! Allok rendelkezésükre! és boldog vagyok hogy ezt már-már 50 éves távollétem után is, még mindig anyám mellett tehetem!

Bella János

Backnang, (Németország) 2004
XII. 17.

A művel napzszerűségről

A műverben nem az a napzszerű,
hogy mindenben tökéletesen,
Ellenkezőleg, hogy belátható
a tökéletesnél is kevesebb.

Ez jelenti a feszültséget,
melyben a gyengébb felderül,
miközben erőt kifejtethet,
ahhoz, mi végül sikerül!

Igen, a csapat, kit erős veszt
maga is csodára képes,
melyben szorosán fog kezét
a végtelen és a véges.

És ez a hettő" együttvéve
több mint külön-külön a hettő":
Gyengétől lesz erősebbé téve
az erős is, mint az erőstől ő!

Ne ítéljétek el a gyengét,
de tegyétek az erősebbhez.
Az erősön ez sosem gyengét,
Sőt, mindhettő" erősebb lesz!

Rövidlet a napok

Olyan rövidlet a napok,
Alig, hogy világozódott,
Sötétedik ismét, megint.
Ez az igazság mire int?

Mire jó ez a rohanás,
hogy ezik helyébe jön a más?
Mielőtt az hiteljésedett,
már is eltűnt, nyomra veszett.

És majd ami követi őt,
az is elmegy, idő előtt!
Hej, én már azt is gyanítom,
vénségemre nap is tanítom
nem más mint maga az Idő!
ez a kegyetlen sürgető!
... Vénségemre ... mert fiatalon
nem kergett ilyen napon!

Sőt, emlékszem, gyermekkoromban
évekig tíz éves voltam!
és a napzsünet, télen, nyáron
hosszabb volt mint most tán három!

Mimél idősebb az ember,
az óra annál gyorsabban ves,
mert a mutató gyorsabban jár,
mit bánya, hogy elmaradnál.

Pedig volt idő, hogy megállt
s mihor elmaradtál bevért...
Volt idő merengeni is még...
Most már nincs. Közelebb a vég.

* Jan. 1.

Álom

Puha fehér hó hull
csendes délutánon,
úgy érzem, eszentül
fényesebb az álom.

Tudni, hogy a vidék
fehér éjszarakon,
oly megfűt ez mindég...
Pulán jön az álom.

Indulok a hóban
át országhatáron,
mint egyszer valóban,
ámde most csak álom...

-4-

Megyek éjszarakon
mint repülőer szárnyon...
Nem fárad a lábam
mert ez csupán álom.

Hontalan sem vagyok,
est csak kitalálom,
mert hó hull s Hold ragyog
s minden csupán álom.

* Jan. 5.

Friss pajkossáig

Héves a hó mint tarasó
a tájon.
Hol futottak, lábnyomukat
látom

nyilván az özver. Kergetőzter
talán?
Ez előzte, az meg üzte =
na lám!

Játékhossz, friss pajkossáig
télén...
A gyereket látom ilyet
csak tévedben.

* Jan. 27.

Fehér világ

Már szinte el sem lehető,
oly tiszta fehér minden...
utca, kert és háztető
az egész vidéken.

Mindent megszépít a hó.
Feledteti a szürkéséget,
mely már volt olyan nyomorító:
keseregték sokan e végett.

A véned is mosolyogva nézrik
a pulva, sűrű hóesést...
Gyerekkoruk felidézrik.
Nem is merik a feledést.

Csak ne hellene útrakelni
kis batyuval már otthonról...
Szabad lenne áttelelni
a Telet itt és mindenhol.

*

Jan. 24

Zajtalan hajnal

Csend, nyugalom e hajnalon,
mint ha megállt volna az idő!
A legkisebb zajt se hallhatom,
nem jön az sehonnai elő.

Nagy pehelyben a hó szarad,
figyelem az ablakon át...
Ha befödne a házamat,
észre sem venne a világ.

Az utcai lámpán fényében
nézem a sűrű hóesést
és már mindegyre úgy érzem
ez késlelteti az ébredést,
hiszen senkit nem látok még
jönni vagy menni az úton.
Nyugodt zajtalan a vidék,
hulla hó, a csendet hallgatom.

- A királyok Betlehemből
szerencsésen hazatértek.
Csodálatos elméjeikről
lelkesezéssel beszélnek.

*

Jan. 28.

Alkonyórán

A szobában már ég a lámpa,
kint még trisse' vilákos van,
de az ember ott nem látja
a betűt a papirosan.

A láó sem felér már a kertben,
ahol rá hull a lámpa fénye,
narancs-színt mutat kertben,
kívül meg színeződik kékre.

Fák ágain, liáztetőkön
a szélsődben mepill a láó...
Csodás kép. Festeném rögtön
de belátom = nézni is jó,

figyelletem percről - percre
változását, ha lesz setét...
alakhil egyre sötétebbre
de marad csodás ez a kép!

Bent meleg van, kint meg hideg,
ez a színképe is vonathozik.
Ki illet figyel, az érti meg
amit lát! S nem unathozik.
* Jan. 28.

Január végén

Elsiet a Január,
alig, hogy jött, megymepint,
Szédelőz ködve immár
a kapuban "afzó"-t int.

Nem volt ő kellemetlen,
bár szerepe volt erre.
Óvatos volt mindenben,
vigyázott az emberre.

Fafókat, vilárokat
csinált csak mérsékelten.
Ha tett itt-ott károkat,
megbánára volt ebben.

Aki ismer kemény Telet,
amely bizony sokat árt...
Ilyenkor kicsit sem lehet
névezni e Januárt.

Eg veled, és köszönet
néked, te kedves hónap.
Tedd szeliddé a Telet
máskor is, akár hol vagy,
* Jan. 30.

Sokan csak így ismernek

Küszöbön már Február,
Jön a szüreti napom:
hatvankilencedik immár!
de csak halvány mondhatom

most van még addig három hét
és ez télen nagy idő!
mikor minden napnál véget
megsimlyli kabát és cipő...

Telát, hogy kopik az anyag,
nigyszinten maga az ember!
Amire sár s hó tapad
azt gyorsan reparálni kell.

-Hatvankilenc! alig hiszem...
Tizenkilenc még tegnap voltam!
ötven éve érettségiztem
a Művészeti Gimnáziumban...

Felkészítésre már ennek,
nyugdíjas lettem és öreg...
Sokan már csak így ismernek =
Öszhajú vén embernek.

*

Jan. 31.

Február 1

Ijesztő lenni csak ritkán szokott =
egy nap alatt kitavasodott!
Tegnap hó levert keztben, utaron,
és ezt ma már újra látatom.

Mondhatni így is, és ez a való =
Ugyan hol van már a tegnapi hó?
és a hóemberék, hova lettek?
Az éjjel bizony, mindnyójan elmentek!

Őszintén mondom = ilyet nem láttam
életemben még! mondhatom bátran.
-De csak fenntartással lebeszedjél én =
ki tudja mi lesz ebből az idén?

Hiszen Február téli hónap,
s Gyertyaszentelő lesz csak hónap,
mikor a barlangból a medve kijön...
felkeljen vagy visszaferdüljön?

kerdi magában s ha megijed
druvokától nyomban visszasiet
mordulva = "hej! a teremtetten!
a Tél még a kezdetét sem vette!"

*

Febr. 1.

A politika, mint az időjárás

Attól tartok, a politika sem más
mostanában, mint az időjárás.
Az, aki a kormányvidhoz ér,
nem tartja be soha, mit ígér.

Noha ígér fűt-fát, letelet-havat,
a teljesítés többnyire elmarad.

Fontos csak, hogy beváltsa az álmát =
gyakorolhassa önző hatalmát.

És a nép, mivel megszokta már,
hogy kormányzással ilyenmifélt jár,
tűr, és így szól = Nincs aki megváltson,
lejjideveszett több is már Molnácsón!

És a kormány mindegyre csak ígér.

Szép ígértet, ámde mit sem ér!

Ha keisebb a nyugdíj, kevesebb a bér,
drágább a lisz, drágább a kenyér!

A nép szája elől kik rabolnak,
saját maguk egyre gazdagodnak.
Jézusai a szepény országban,
milliókat könnyen zsebrevalának!

*

Febr. 1.

Bölcsebbek ök

Találkozni a ligetben,
nem szabad ilyen hidegben!
Ha akartok csókolózni,
nem csupán csak hörgöztözn!

Tanácsra ez a szülőknél
a ligetbe keiszülőknél, ...
ámde a szerelmeseket
megfékezni nem lehetett.

Kik mások, ha ök nem tudnak,
boldog szerelmenek titkát!
Miszertint jég is hó elolvad,
de szerelmi lángot nem oltuár!

- Ök az életre keiszülők!
Hagyjatok fel hát jó szülők
mindenfélé tanácsokkal.
Bölcsebbek ök mint ti, sokkal!

*

Febr. 2.

Meglehet az is

Lenne ez már koratawan?
Minden arra mutat, hogy az!
Pedig hát még túl korai,
a nevet is kimondani.

De ha ez most egyszer ilyen,
megeshet tán az is könnyen,
hogy a karneváli menet
bokaig hóban lépeget!

és a hideg hófúvásban
hang megfog a trombitában,
s lesz, aminet látom már ma =
hőemberek karneválja!

*

Visszajött a Tél Febr. 5.

A Tél nem hagyja egyszerűen
idő előtt elülni magát.
Nem lehet szerepelni hűtlen =
Visszateér s mondja igazát!
Három napja tart a vihar
amely olykor Orkánba csap!
Fütyöl, süvit, jéppel, hóval
napának tekintélt arat!

Pedig nem kéne bizonygatni
minden áron az erejét =
Február van, ellisszük azt mi,
hogy van még számára néhány hét!

Felkészültségre elviselni
esőt, havat, jéget, fagyot ...
Nincs ebben különös semmi,
lenni ilyenkor már így szokott.

Mért lépett az első léten
a szelid Január nyomába?
mért tetszelgett abban - kérdem -
hogy Aprilis szerepét járja?

Törbessalui! - ez volt a terve,
növényerét, embereket!
S mikor majdnem meg volt ierve,
kegyetlenül verekedett!

S akik a minap könnyű ruhában
a korzón enyeleptek
azok ma téli-bundákban
sietősen menetelnek!

*

Febr. 9.

A mosoly virágokat rajzol

A kertész már nyesi a fákat.
Létrán áll, téli ruhában.
Itt-ott még havas az ágak,
de "virág lapul a rügyházban!"

mondja ő, a jó szakember
s én mint laikus hiszek neki:
Ő látja, tapasztalt szemekkel
azt is ami később bírják ki!

Jó értelemmel, jó érzéssel
végzi munkáját, komótosan.
"Tud banni ollóval, fűrésszel..."
mondom magamban felhangosan.

Jó nézni a szakértő kezét,
mily magabiztosan mozog...
Ezem is hiába s köszönet veszt,
mikor neki hisz palindrot hozok.

S a mosoly virágokat rajzol
az emberind tiszta arcára...
és e mosoly annak is szól,
aki még rügyben van bezárva.

Pár nap múlva

A hetvenhez egyre közelebb,
pár nap múlva hatvankilenc
leszek! van még ennél szebb,
te szerencsekeduenc?

Ifjan az is mindegy lett volna,
ha korán mi lett volna életem,
s amint léptem idősebb korba,
nem volt már mindegy nekem!

Mert megszerettem az életet,
és kívántam, ne múlva korán!
"Olyan sok mindent kell még tenned
édes komám!"

Azóta könyörök, boldulok =
"Égi Atyám, no még egy évet!"
s alig térülök, fordulok,
újabb évet kérek.

Így lesz az éveimnél száma
mindegyre több és megint több!
Segyene kérem, hogy megsáwna
újabb évvel, a Teremtőt!

Széltől harci szélcsend

Egy haramból elszabadultak
a felbőszült fenevad szelek,
s a környéken mindent feldúltak,
amit csak feldúltni lehetett!

Gallyat, csereptetőket
dobáltak dömpö harappal
s izztek fekete felhőket
melyek helyébe újabb nyargal!

E közben a Nap gyakran kisért
és rajzol félelmes árnyékokat!
Szállnak azok is, mindenütt
kísérve repülő tárgyakat!

- Majd szélcsend következik, mint ha
ez már igaz sem lenne...
Az égen a felhő olyan ritka
a fény még se botlik már benne...

Csendesség, melyben az embernek
oly liányérzete támad,
mint ütésre - amit elverték -
most már liába várhat...

Miért s miért nem?

Miért írok verset?
Kérdetik tőlem többen.
A válasz erre csak lehet =
mert elkerülhetetlen!

Miért nem írok verset?
Ezt nem kérdezték tőlem,
amikor azt nem lehetett
Semmiképpen tennem.

Olyan kérdést miért választ,
az ki íhet nem tesz fel?
és ha kap ilyen választ,
beéri vajon ezzel?

Felteszi erre fel egyszer
a kérdést, hogy miért nem írok,
ha hiútlan lesz az írószerszám
hözám és a papírok?

Látom a képet

Elszontyorodott az idő.
Tár igazán ködök ülnek,
hogy már-már elsem lehető,
hogy valaha is kiderülhet.

Csend és sötét. Mozdilatlan
épkedvűen szunnyad a táj...
Csak sejteni lehet, a völgyhatlan
mélyén amint halad a nyáj...

Van-e, ki e szürkéséget
kedveli, netán szereti?
En nem látok benne szépet,
kedvet is elkergeti!

Noha volt benne már rézszen
az ötvenes évek közepén...
Látom a képet! egészen
sötét volt! és elhaptam én!

* Febr. 21.

Tél a Tavaszban

Azt mondják, ezennel elkezdődött
a meteorológiai Tavasz.

En azt kérdelem: miért időzött
Januárban lehetéig itt el az?

Akkor talán lehetne hitelt,
de nem így a sűrű hóesésben!
Az ember a Télnek hidege
miatt jár most sietősen!

Még, hogy meteorológiai Tavasz!
-mondjuk inkább = elméletileg!
így lehetne némileg igaz,
de még így is gyarolati a hideg!

Esik a hó. Téli világ!
S mindegy Március elején!
Eláll s majd újfent neki lát
havasni! mint soha az idén!

* Márc. 2.

Mind májja-ra lép

Petőfi, József Attila s Ady,
kapnak száz évet hármán.
Nem lehet többet kapni
költőnek a Hazában!

Mert áldozatok sietősen
kellene a Haza oltárán!
S ez alól nincs egy költő sem
ki szabadulni jogot formál!

És belépnek a szentek sorába,
kiket imádni fog a nép
és nevére minden iskolába
meptanítják a csemetét!

Ó hány költő halt a frontokon
s életfrontokon úgyszintén!
Számukat el se mondhatom,
neveiket sem tudom én...

S hány, ki lehetett volna még
nagy költő! - teremő Eg!
de hól a Haza oltárán májja ég,
ott a lepecyegés tűzbe lép!

Nyelvem honában él

Nincs nyelv, amelyen irásban
trivánok szót emelni,
csak a magyar! semmi másban
nem tudok otthon lenni!

Jpen, már csak ebben él,
Éz, ami még bennem magyar!
Éz, amit Hazámnak vélek
s benne lelem magam hamar.

Éz, ami odaröt engem
az eredethez, til idön s téren,
Éz által egy az otthon velem,
elválaszt hatatlan, epészen!

Akik a nyelvet ne rem adták,
tudták mit tesznek s tudtam én,
akkor is ha erről aktaik
nem tanishodnak, könnyedén

tanishodnak erről verset,
melyet forráskeint törnek elő!
amiket nem is keresek =
magamban fellelhető!

Ninzen kókárdám

Ninzen kókárdám, mit csináljál ?
Tükör elé így, hogy álljál ?
Embered, kinek van kettő",
hogy adna egyet neked ?

Oda így én nem mehetek,
hol innepelnek tömeges,
mert kinek nincs kókárdája,
mint ellenségre nézve raja!

Maradok lát magam otthon
S csak magamban mondogatom
mit kiabálnak hangosan
az országban otthonosan =

"Talpra magyar, li' a liaza!"
Jaj, én nem mehetek liaza,
mert engem ott nem ismernek
S kókárdatlan meg is vernek!

Engem, ott számba sem vesznek.
Maradok külföldön vesztés
S ha leteszik a kókárdájuk
látogatók tán hozzájuk.
* Márc. 15.

Minden jó, ami igazol

Nem volt rendszer 48 óta
amely ki ne használta volna
magának 48 szellemét,
beleértve a mait is még!

Úgy tesz, mintha övé lenne
48 dicső szelleme!
De csak azért magasztalja,
hogy őt az is igazolja!

Mert minden jó ami igazol,
annak, aki majd beigazol!
Diszmagyart ölt, kókárdát tűz,
Petöfi verseret behűz...

Kossuth nitát fityöl, düdöl
még a véce'n is ezentúl!
Mig majd egy napon másba fog=
magasztalja a zsarnokot!

* Március 15.

Március tizenöt

Ma van Március tizenöt,
a legfőbb Tavaszillat röplőd!
és hol a minap hó feküdt,
apró virágok mindennütt!

Ez ad a környéknek már színt
a tarokasz, ibolya és jáciút!
S nyílmi bezzül már ilyenkor
az aranyeső s több más bokor!

A madarak is talán ennek
efyre inkább örvendenek
S dicséri a saját nyelvén
minden a Tavaszt, mint én!

Hej, Március! szép Jgérlet!
melyben az Jge Jette lett!
és miként a virágos ág,
virágozott lejj, az Jjriság!

A Tavaszok jönnek, mennek,
és a Tavasz el nem mehet =
Szabadságot és Szerelmet
aki hoz, az el nem mehet!

*

Március 15.

Petőfi vers, Kossuth nóta

Petőfi vers, Kossuth nóta
több mint 150 év óta
tartják magyarban a lelket!
Titka ennek mi is lehet?

Titka ennek csupán ez van =
az említett két férfiban
rejlik a megfejtés titka!
Nem a vers és nem a nóta,

Ez csupán csak volt a kezdet,
és csupán csak emlékeztet
az említett két személyre =
Nemzet két pár szeméfénye!

Nem Szabadság az mit adtak,
hanem a szent Vágyát annak!
ami több mint lenni szabad =
kivánni! ha török, szabad!

Petőfi vers, Kossuth nóta
mint ha égi hangzat volna!
Félholtak is talpra állnak
fittyet hányva a halálnak!

*

Márc. 16.

A báj

En már gyermekkoromban
felismertem a báj,
vasárnap a templomban!
S olykor valami fájt...

E fájasnak neve nem volt,
mit is kezdhettem vele?
Csak éreztem, hogy úgy karolt,
hogy már-már sirnom kellene!

- Eh! - a fenébe! - elvetettem!
Szaladgáltam, fára másztam,
pajtásimmal vetekedtem,
rosszakodtam és lármoztam.

Elizmi kívántam az érzést,
mi melegengette keblemet...!
Foghattam volna oda már kést!
Elizmi még sem lehetett!

Nem, azt nem, a mai napig...
Ha olykor megjelen a báj,
elnémít az és elvakít
és érzem, hogy valami fájt!

* Márc. 17.

Ilyen varázok

Nem az varázok aminek ismétel
mondjuk, ötven évvel ezelőtt.
Hiszen ötven Nyár s ötven Tél,
mellesteg nyomot hagyui jött!

Ámde mégis, letisztultan,
gyarapodva, lényegében
az varázok én ami voltam,
ami voltam akkor régen.

Meglehet, hogy annál is több,
hiszen mit az évek hoztak,
azokból hozzám szepődlött
nem egy új, értékes osztag!

És ahogy már lenni szokott,
hozzám szepült nem csak a szép,
nem csak a jó, ámde lepott
a kellemetlenből is elég!

Ilyen varázok = jó és nemes
összes libám ellenére.
Szeretnék lenni érdemes,
a moptisztelő Ember névre!
Márc. 18.

Tamilni kell gazdálkodni

- Benne vagyok alaposan
én már a nyugdíjas korban.
A hetvenhez közeledve
mi is jut most az eszembe?

Nekem sok új gondolatot
a nyugdíjas korom adott.
Előszörtem olyan ponthoz =
nem érdekel az nem fontos!

és, hogy mi a fontos, mi nem?
Ezt nekem kell eldöntennem =
Lehetőbbnyire olyan, ami
üres, felszínes valami,

ami önmagától nem vail,
nincs megáldva tartalommal,
bár fényes a felülete,
nincsen neki története ...

ami ilyen, én már azt nem
örzöm tovább = eleresztem!
hogy heh-he, ami nekem
jobban tetszik, besekedjen!

Nem kell itt semmit okolni,
tamilni kell gazdálkodni,
azzal, hogy mit kell és mit nem
tennem - vennem az életben!

- Ó, az élet! - melynek fogytán,
hiszem, értéke nem fogytán!
Sőt mivelta még növekszik
ha az ember megöregszik!

El, még valamit had mondjak =
Szépsejget az öregkorak
Szívesen oda nem adom!
Engedtesék megtartanom!
* Márc. 19.

Egy éves az iraki háború

Irak fegyveres betiprása
az amerikaiak által
nem hozott békét a Larossa'gra,
sőt ezen akcióra rávált,

hogy nem lehet fegyverekkel
békét s jólétet létrehozni!
Ilyet az olyannak tudni kell,
aki szeretne kormányozni!

Nem lehet vad erőszakkal
a Történelem kerekét
előrenozditani s azral
előáru jöletet s béket!

Most ami ekkor következik,
az még az előzőnél is rosszabb:
az ember magából kivetkezik
és szabad lesz útja a gonosznak!

Szuperhatalom szépny népre
sepitést nem hozhat soha!
Mikor látják be már végre,
hogy már a tero is ostoba!

Most egy éve tört ki a líaboni
és tart ma is győzelem nélkül!
Az epésben az a szomorú,
hogy az a presszor ma sem békül!

- Nem az erőszak viszi előre
az emberiség béke's ügyét,
hanem az időről-időre
isméllődő okos tett és beszéd!

*

Márc. 21.

Nem vesztetted el

Igen, ösztönök veséreltet
a Honban, nehé' utamon.
Mindent ezeknek kösönheted,
utólag est is tudhatom.

Az ösztönök így szóltak hozzám =
"Jűrj, legyen az bármily nehé'!"
és én szóltam = "egy a Hazám,
S érte vagyok mindenre kész!"

És törtém, ifjan, jó erőben
hala Istennek birtam azt.
Senki nem hallott éntölem
szidást, sirándozást, panaszt.

De amikor vért ontottak
kömülöttem a fegyverek,
az ösztöneim emigyen szóltak =
"Hajd el a Hazát jó gyere'!"

idő múltán, majd meplátod,
a lepdrogábbat nem vesztetted el =
lelkedben viseled Hazádot,
mit minden hova magaddal viszel!

*

Márc. 22.

Az anyagnál több vagyok

Ha az ember csak anyag volna
összes szüregleteivel,
nem lenne csodálatomra
és nem törtene büszkeséggel

engem el az a tudat,
hogy én is ember lehetek
és dicsekszem kell azt az urat
aki által lehetek, lehetek.

Ainde tudom, mióta élek,
hogy az anyagnál több vagyok =
Szállást kért bennem a lélek,
s magamba eddig nem hagyt.

Érzelmen és értelemben
szeretettel van velem ---
Egyek vagyok már miketten,
már egy egész életen!

Egyik földi, másik égi =
véges és határtalan!
Ez mellet, az meg igéri =
ő pedig határtalan!
* Márc. 28.

Példaadó Természet

Kipihente magát a Természet.
Neked is volt tán ebben részed,
ő már készül, felkeresedik,
rengteteg a tennivaló itt!

Kis frisszál és egybenjülő fa,
mozdul mind, nedv ha áttalja,
és növekszik, terebélyesedik
s létrejönni utódokat sejt.

És ez ismétlődik évről évre!
Mondd barátom, nedv lány évkéne,
hogy ami még benned természet,
átjárhatná minden apró részed,
miként a nedv a növényzet?
S lehetne oly előnyödre nedv,
hogy növekedj és magadban érezz,
vágyat, utódaid létrejöttéhez!

Vágyat a tetthe, alkotásra,
hogy ne fecsérelned egyre-másra
a számodra is kiszabott időt?
Példa a Természet! Jól figyelj meg őt!

Felszín és mélység

Nézd csak a Tengeret,
hajókat dobál!

Nem egyet elnyelt
ökegyelme már!

Tobzódik! ... nézd csak,
hullámokat vet!

Süllyed és felcsap =
itt völgy és ott hegy!

Soha nem nyugszik!
ámde a mélyen
béke lakozik
most is mint régen...

Ott béke honol,
nyugalom és csend...
Fent dúl a pokol,
üdvösség van lent.

*

Apr. 4.

Nagy kedden

Noha társzöbön a Hűsuet,
az idő hívós és esős,
Esik, esik, esik ismét!
Ez már igazsága ismerős.

Hogy sütkérezte még a minap,
falmentén, sövényet alatt
az apró pirosbátú bogarak,
hol pisztázta nap sugarak!

Hogy dalolta a madarak
a nyugvó fákon, mialatt
virágok versenyezve nyíltak
mint említettem, a minap!

Most minden szürke és csendes,
csak rézcsatornán csergedez
az eső monoton hangon...
egész nap csupán ezt hallom.

Rosz kedvű és nyavalygós lesz
minden, az ilyen időben...
Sírnek szívesen mint az eresz,
Szébb verset ne is vágytölem.

*

Apr. 6.

Nagycsütörtökön

A Terve' lerek nyugtalan'ságot
keltene' a lakosságban =
Veszélyeztetik a világot
a terroristák általában.

Mi a teendő? kérdik többen,
mi az mit tenni kellene?
Nemely hatalmas körökben
szinte már várnak ilyenekre!

En azt hiszem, hogy erőszakkal
ihesni még nem előzhető...
de hol található az asztal
amelynél ez rendezhető?

Noé ekkor bárkát faragott,
ami mentésül szolgált
a veszélyben, ahol lakhatott
biztonságban ember és jószág.
Ki tudna most asztalt faragni,
melynél az ellenséges felet
helyet tudnának foglalni
mielőtt egymásnak kelnek?

*

Apr. 8.

Április

Ebben az évben ez a hónap
volt a legbarátságosabb,
és leginrább képmutató!
Liggett mintha Tavasz lenne,
napos idő is volt benne,
de leginrább eső és hó!

Tele volt hideg szeleddel =
hirtelen jöttek s miltar el
és jöttek helyükbe iják!
félelmetes, sülyos feketék!
tartani sem bírták az Eg
öket és gyámsan leültek!

Majd egy jó félóra múlva,
mint ha mi sem történt volna,
kék égen fehér bodorfellők
úszkáltak, mint fehér habok...
és félóra múlva ugyanott
aharc a fehérek javára eldőlt!
* Apr. 8.

Nagypéntek

Meztörtént a lábát mosása,
még az utolsó vacsora,
Az Úr elárulása
kerülhetett már csak sorra.

Meztörtént az is! a lakas
ert háromszor bizonyította!
Nem volt mit tenni, hatalmas
volt az események sódra!

És mikor kimondta a tömeg
ordítva az akaratát,
Jézus egyedül értette meg,
amit írtak a Proféták!

S akikről azok szóltak... az ő!
Elhez már kétség nem fér...
egyedül ő az üdvözítő
aki most az Atyához tér!

Megcsúfoltan és megaláztatva
már csak az forog fejében =
leljen a végső óra hozzája
méltó! a Megváltás jéjében!

*
Apr. 9.

Gondolatok Nagypénteken

A tömeg haragja elcsitult.
Meztörtént amit kívántak.
Jézus a keresztén kimúlt,
átadta lelkét az Atyának.

Meztörtént, beteljesedett,
jöhet a Sabat, az ünnepe,
de sokan az ünneplés helyett,
bűnük keresztik fejüket!

Jaj, Jézus nélkül muszály élni,
mától kezdve eszentül már!
és nem képesek az aral beérni,
hogy mára bönrdés nem használ.

Pár napja itt volt még köztük,
mint a testet öltött Szeretet,
és ebben már nem lesz részük,
mert a Szeretet kiszűvedett!

Hej, sokan nem leltek helyük,
mennének ki a világból...
csak a lemondás van velük
s kétségbeesés a javából!

*
Apr. 9.

Gondolatok Hrisvét előtt

Róma rettenet. Hrisvétnapra
várnak terrortámadásra,
mivel, hogy embersokaság
várja a pápa áldását...

és ez lenne jó alkalom
világ s egyházi hatalom
Szeme láttára mérni csapást
a tömegre, ki vár áldást.

Drága áldás! akkor is ha
a robbanás elmaradna
mert védelmi készületek
repeteg pénzbe kerültek!

- Egy tanáccsal szolgálnék én =
Áldás ne legyen az idén!
Nem kerülne így ezennel
veszélybe sok ezer ember!

A megmaradt összeget meg
adnák oda szegényeknek,
hiszen oly sok szerencsétlen
gyermeknek kell halni éhen!

És a pápa, Áldás helyett
fontosabb dolgot is tehet...
mondjuk..., hogy erkélyen állva
jó hangosan kiabálva,

hogy a világ minden sarkán
hallja keresztény s muzulmán =

Testvéreim, Keresztények!
vannak tisztázatlan tények,

amit most rendezni kéne
egyértelműen, végtére!
Szepedjétek, nevetekben
mint nevémben szóljak egyben!

Drága muzulmán Testvérek,
töletek bocsánatot kérek
azokért a háborúkért,
mi titeket súlyosan ért!

Keresztesháború sem jogos!
a mai sem! inkább asztalhoz
üljünk nyomban le, tárgyalni,
nem erőszakkal által halni!

Hűsvétvasárnap

Halljátok, lássátok,
a holttest nincs már ott,
ahol még tegnap volt,
üres lett a sírbolt!

Halljátok, lássátok,
a holttest nincs már ott
hol tegnap volt, nincs ma ott =
Feltámadott! Feltámadott!

Akármiily lehetetlen
feltámadott a lelkekben!
Feltámadott a lelkekben
akármiily lehetetlen!

* Apr. 11.

Jogot követel az élet

Most aztán elő a vidámsággal
a fekete gyászos napok után!
Elő az éjszinkékkel, sárgákkal,
a pirossal sem olyan kurtán!

Elő a kedvenc nőtökkel,
a lassúval, a ropogóssal!
Elő a fegeteges táncsal
éppúgy mint a csoszogóssal!

Elő a bökkel, a csökkal,
a gyöngéd s vad simogatással!
Le az átizzadt cökmőkkel,
elő az egybeolvadással!

Elő! - mert jogot követel
magának a pezsgő élet!
S aki ez ellen bünt követ el,
az máris a sátáné lett!

* Apr. 12.

Gondolatok

Hát még miudég nem tudjátok,
hogya háborúzás átok?
Már nem csak az ember pusztul,
de a világ is eszentül!

A mai ember oly értelmes
tanult, modern, intelligens
s magyarázatot is rendre
talál ő nyomában mindenre.

De ahól az ösztönei
nem lépések ezt követni,
oly gyenge ő s elhagyatot
nem talál magyarázatot.

Miután a Holdra repült
és bejárta a világot,
lábát bizonytalan rakja...
Vezetgetik támogató...

Ezek után leghuel sem vót,
s nem tudja mondani nevet...
S pucolja két műszakban két
ápoló, száját s fenekét...

*

Apr. 18.

Már semmi el nem ér

Az Országban akad bőven
szent és hős s még mi minden nem,
szürkemarha, jó tenyésztő,
Sikkesztő, orvos és kuruzsló!

Ilyen-olyan pap s tanító,
Sok jó ember s tűzre való...
Művész és költő is elég,
Mússa sem ismeri felet.

De akinek nincs Hazája,
nem jár oly sokat a szája
S elismerést, fizetséget
nem kér, csak jó egészséget.

S ha már mondom, hogy fizetést
nem kér és nem elismerést,
ehhez azt is hozzáteszem,
nem kér ő sajnálatot sem!

Mert aki olyan szót emel,
sajnálatot az érdemmel!
Engem már semmi el nem ér =
lelkem fele az Istennel!

*

Apr. 21.

Ember és a Természet

Nem csak jó s bényelmes fészék
az otthon nyújtó nagy Természet,
sannar abban bizony uészek =
erősrad, pusztítás, emyészet.

És ameddig éltet, készet,
lehet jóban s rosszban részed,
ámde aki vele kikered,
napon megemlegeti ezt!

Erről most én miért beszéllek?
Akar szólhatnék a szélnek!
nem figyel senki szavamra,
mással sannar elfoglalva

mindenféle' az embeoer...
Szavakra fel nem figyelnek.
Aki felvilágosult s jól táplált
az már önelegülte' vált!

Noha, az öntelt, gögös ember,
titkon tele van félelemmel
s ezt mivel belátni nem tudja,
nincsen szabad akaratja.

És pusztítja azt, mitől fél,
akakor is, ha édestestvére!
Aki kiülömb, aki nemes,
abban ellenséget keres!

S ez így van a Természettel,
művészettel is Istennel =
Pusztítjon aki nála több,
hogy ő legyen a lepküilömb!

Szembe száll a gyarló ember
ha kell mindennel, de nem mer
szembe szállni önmagával,
olyat magára nem vállal.

Hej, pedig, ki Természettel
szembe száll, maga ellen kel!
s még ha abban nagy kárt is tesz,
az ki veszt, önmaga lesz!

- Tudni kell még azt is végül,
Természet, az ember nélkül
jól megvolna, míg az ember
csak élhet a Természettel!

És aki azzal élni tud,
annak minden jóból kijut!
Ki abban otthonra talál,
barátja annak lét és halál!

- És emlékszik mind gyakrabban
ifjúságának Edenére,
amikor még úgy élt abban,
mint ha nem lenne sosem vége...

És elindul reppelenként
felkeresni erdőt, mészot...
S úgy nézi az égnek kékjét,
hogyan érzi, nézi az is őt!

és úgy mártja kezét a patak
és forrás, tiszta hűs vízébe,
mint aki kezét nyújt annak,
akire rátalált végre!

S a földet is úgy kopogtatja
útban hátra a botjával
miként a vendég próbálgatja
a kopogtatást, haltran, mődjével.

* május 1.

Patakparton

Patakparton haladtam
lassan kecsét a víz...
Közben elgondolkodtam =
Ez vajon hova visz?

Masárdal s nyárfát fogadtam
már minden nyolc-tíz méteren.
Kövek közt felzúgott a patak,
adta örömet értenem.

Hova mész? kérdeztem haltran
a néhol siető patakot...
Válaszát fel nem foghattam,
csak azt, hogy előre mutatott.

Követtem több órán át
s végül ő intett "afjő"-t nére.
Haladt felgyorsultan tovább...
En már nem követtem.

És már futott is a folyóba,
mint anyaölbe a gyermek!
Gondoltam, milyen jó volna
lenni nére is ilyenkor!
* május 3.

Nejemhez

Amikor beléd szerettem,
tudtam, ez egy életre szól.
Éreztem, szeretni szebben
nem lehet akár hányszor,
csak egyszer, de azt örökre,
amíg csak él az ember!
S tán még az után is övé
az emlék az átélt Szerelemben!

Nem tudom, meddig élsz te,
és nem, hogy meddig élek én...
ámde az öröklét része
minden perc, amíg az enyém.

Előbb sejtettem, most tudom,
negyvenhat év után már,
hogy a Szerelem Misztérium
és erősebb mint a halál!

* május 4.

Vannak gondolatok

Vannak gondolatok, amiket
még kell többször fogalmazni,
mert egy alkalommal nem lehet
meggyőzően alkalmasni...

Azért van ez így talán
mert mi voltuk ellentmondásos,
S így függnek a tudat falán
hogy nincs közük a változathoz:

belénk vest, szenté avatott
merev fogalmat ezert!
amelyekért életet adott
Sok ember, ifjak is, ezer-erekek!

- Miről beszél? - Ideológiáról!
mit vallás és politika
minden időnkben így tárol
mint amiben van létünk titka!

Istent és Hazát prédikálnak
amelyekért halni erény!
Mindenkgyereket, fiatalokat
kell az erény, ha másban szeregy!

Legyen ő garda ajándékkegyességben,
büszkeségben, akaratban!
Higgye, hogy rajta kívül nem
él kiülomb a nagyvilágban!

Higgye, hogy Isten, Haza szeme rajta,
Söt anyja és kedvese szeme!
és mindegyikük azt akarja
hogy a munde't magára vegye!

És akkor, ottlön, család, élet,
boldogság, szeretet, szerelem,
eldobni való semmiséget!
Halni kell a harc terején!

És haltat erővel, szárazsággal
az Isten és a Haza oltárán
ifjak, akiket szépséggel
felrevesetett a sátán!

Haláluk időt nem hozott
sem nekik, sem a túlélőknek!
csupán a hatalom szokott
elvárni ilyet! minnél többet!

És jóhiszemű ember tömeg
volt is, lesz is mindig bőven!
Az embert már triskorbán győzi meg
a hatalom, minden időben!

- Isten és Haza elvont fogalmak
s nem érdemelnek emberéltet!
Ne butítsák gonosz hatalmak
a jóakarati jámbor népet!

Imádja Istent s lelkesüljön
bárki, ha kíván a Hazaért!
de felesleg elő ne kerüljön!
Ne kelljen ontani a vért!

Meg lennének mi hősök és szentek
nélkül is elég jól esután!
Adjátok vissza az embernek
jogát az élethez csupán!

És ezen semmi körülmények között
solva csorba ne essen!
és a földön minden anyaszülött,
emberhez méltóan élhessen!

* május 5.

Létkérdés

Nem vagyok politizáló ember,
azaz, nem szívesen vagyok,
de ahhoz, hogy mégis lennem kell
vannak nyomós okok.

En meglettem volna politika
nélkül, de nem ő, én nélkülém!

Nem hagyott nyugton soha,
gyakorta adta értenem

hogy én is függvénye vagyok!

S ha kérem, vagy nem kérem őt,
ö dönti el, hogy kapok,
avagy nem kapok levegőt!

Az ember ki van szelvéltetve
ilyen-olyan politikánál!

és ki dekrétát be nem adta
azt nem tekintik a Hon fiának!

akkor sem, ha a politikát
diktálják csak gazemberrel!

Aki egyszer elűzte fiát,
annak visszavenni nem lehet!

* május 9.

Új napra ébred

Heje-luija-laj!

micsoda ricsaj!

az első napsugár

a lombokra ha száll!

Hangos a sok madár,

talán mert tápot vár?

és, hogy az ne kesse!

Szólnak ébresztésre?

Avagy ez csupán jel,

hogy elmúlt az Éjjel

és eltűnt a Setét =

nap veszi kezdetét?

Bár hogy is, e ricsaj,

Szebb mint bármilyen más zaj,

mert benne az élet

egy új napra ébred!

* május 12.

Öröklött és teremtetett Hon

Milyen nagy vesztéséget kell
pótolni a hontalannak,
csak az tudja, kinek igazsággal
kell vesződnie nap mint nap!

A honvesztés tan a legnagyobb
megpróbáltatás az embernek,
amit sorscsapás adhatott
és semmi más el nem vehet.

De túl kell élni, tudja jól
est is, mint mindent ha lehet!
S e kivilósra válaszol
fáradatlan igyekezet.

Noha tudja, hogy bármit tesz,
ha szívét - lelkét kiteszi,
nyert ügye neki még sem lesz,
és mégis teszi, mégis teszi!

Teszi, mert nincs más mit tehetne,
teszi minden erejével!
S végül létrejön valami benne
amiért küzdött nappal-éjjel!

Létrejön belkiben a Hon!
Elmgyerte amit kiérdemelt!
S élnet már benne, mint egykoron,
övé az Edenkert újfent!

És ez a Hon a legjobb Hon
amivel más Hon nem mérhető!
Lehet már ebben bizton ottlón,
ebből már el nem űzhető!

Teremtett Hazát magának,
ő az eleddig hontalan!
és akik exenbrivül állnak
éljenek más Honban, ha van!

Teremtett Hazát magának
ő, az eleddig hazátlan,
és akik szivesen lajvána
ő vele, jöhetnek bátran!

* Május 10.

A dombtetőn almafák virágoznak

A dombtetőn almafák virágoznak
alrosa egy aszfaltút vezet,
amelyen jó erővel kormányoznak
ezúttal is a lábuk és kezük.

Jó levegő, napfény kíséri, szép látvány
fogad fent a padon engemet
hol láthatom, előttem kitárva
a csodálatos nagy Természetet!

Lent a völgyben, még a reppeli köd
takarja a patakot s környékét,
ámde már a kis lidacskák fölött
látni a Nap sugarainak jöttét.

Apró falvak tetői villognak
a közeli és távolabbi térben,
amelyek ha szél lehelhet számolnak,
templomocskák áll a közepben.

Emberlakta vidék, civilizált...
Három-négy falut lehetne bejárni
pár óra alatt, hol az emberfiát
bármelyikben ebédre tudni várni

egz-egz meglitt, tiszta kis vendéglő,
barátságos kiszolgálás mellett,
Itt is - ott is, lehetne vendég ö' =
tisztelik a más honnan jött embert.

Minden falunak más a széjtsége,
ám sok mindenben mégis azonos.
Szépen nő már mindnek a vetése
kertje, láza, gondozott, takaros!

A dombtetőn almafák virágoznak,
közel és távol az emberi világ...
A friss szelet most illatot hoznak
és a vándor, menni nekik lát.

Vajon hova viszi őt a lába?
Bár hova, magához közelébe!
Jó érzés és gondolat közt járva
Természet emeli fel a szívet!

*

Május 16.

Ha lehetett volna

Ha lehetett volna jobbat választani
a Sorsok közül, nem lettem volna rest.
Nem kellene akkor kárkoztatni
a történetek közül azt vagy ezt.

Nem kellene ez életünkben
foglalkozni a hazátlansággal,
s lehetnék hű polgára kedvűül
a Honnár, mi fiánár előállal...

és ellát, nem csak feltétellel
de lehetőséget nyújt a virulásához
S nem áll elém fejszecsővel
S ha a szomszédba megy, nem átkoz.

Nem kényesít valmi ez eszméért,
amit rossz politika kovácsolt,
S nem taszít veszőlybe semennyiért
S nem betonsz ablakomra nácsot!

Nem kiüld kopókat reám éjjelórán,
elhurcolni családom köréből!
S nem röhög ki, ha kinnzatisom során
búszke énem tántorogva szédül.

- Sajnos, nem lehetett elmondani,
hogy lett volna ez a legjobb Ország,
amiért lett volna érdemes halni
vagy simylódni ez életen át...

és talán csak korbán, részegesen
énekelni zökögve a Himnuszot,
fiüstös, koszos kocsmaszepleten,
feledve a kint, amit e Hon oszt...

Ha lehetett volna választani
a Sorsok közül, nem lettem volna rest,
Nem kellene akkor kárkoztatni
a történetek közül azt, vagy ezt!

* Május 18.

Patak mentén

Haladok patak mentén
és elgondolkozom...
Éppen olyan ő is mint én,
minsen belőle haszon.

Már csak én járok mellette...
kipusztult már e tájon
minden, avagy elfeledte
mindent, hogy erre járjon.

Lassít, kanyarog, mepered,
botladozik és megtorpan!
Vihar dúlt erre, meglehet:
kiddült fa, köömlés valóban!

Ezek állják el az utat
és a patak máris megáll.
Tovább egy lépést sem juthat,
számára ez már a halál!

Noha várja folyó, tenper!
Erre gondolt egész útján...
de most már gondolni se mer
arra, hogy mi lesz ezután!

Nézem a töprengő patakot
miként próbál kitörni, szinte
minden ágaskát megrapadott,
hogy emelkedne a víz szintje...
és emelkedett! fél óra múlva
már a köömlés tetején járt!
É küzdést vajonholtanulta,
hogy magát szabadítja mindjárt?

Nélvány perc még s mint vizes és
zuhant alá a túloldalra,
s futott a patak, nem kevés
örömeire! - elmondhatom.

Jgy szalad gyermek anyáöbbe
veszélyes botlások után.
Nem tanulta, de örökölte,
jön ez magától csupán!

- Aldott anyáöl! Szent menedék,
hol megszűnik minden veszély!
Hej, de szívesen mehetnék
én is oda, ha rántör az éj!
* május 27.

Pünkösdvasárnap

Ma van Pünkösdvasárnap,
a lelkek mit csinálnak
ezen az áldott szent napon?
Csak néznek ki az ablakon,
vagy az erdőben sétálnak
S egy-egy fánál megállnak,
találgatják a nevet ---
Ki az, aki most nem vett?

Jegyezt nemrég a Hűsveit,
eszünkben van az is még,
csak még hűvösebb volt a lég,
és téliesebb a vidék.

Most viszont közeleg a Nyár,
rosszabbak a nappalok már -
Reggel fel hattól este tízig,
a madarak a dalolást úzik.

* május 30.

A hatalom, mindig embertelen

Ez a világ nem tetszik nekem,
mert mindenhol azok irányítják,
akiknek szinte lehetetlen
megtalálni a boldogság nyitját.

Noha tán akarnak, nem tudnak
olyan világot teremteni,
amelyben nem csupán maguknak
tudhatnának jót is tenni.

Mintha összeheszték volna
a világon, a hatalmasok,
hozzák csupán csak azt valóra,
amit már elviselünk sok!

Mintha a hatalom önmagában
lenne mindenkor embertelen
és nem akad, ki annak birtokában
emberhez méltóan jót tegyen!

Ez a világ nem tetszik nekem,
de mert minden helyébe másik
elviselem, sőt szeretem
a remélt jobbrafordulásig!
* május 31.

Vadrózszafüzér

Vadrózszafüzér vállamra hajlik
és mellemléz ér, hol vérem zajlik.
Illata drág, megprezepítőn!
Mi végett fárad, ilyen szépítőn?

Verset kér tőlem, nem, már követel!
S mindaddig őt nem eresztetem el!
His töviseik, melyek még puhán
fogját ott és itt, rajtam a ruhát...

Sőt, a bőrömnön is érzed párat,
egyrészt ömizón, másrészt mert
Illatért verssel muszály fizetnem
és nem ereszt el, míg ezt nem teszem.

Vadrózszafüzér, fogadd e verset,
bár illatod ér, esektől ezret!
Legyen előleg ez is most eressz el,
tudom felőled, hallok nem egyszer!

Vadrózszafüzér, vadrózszafüzér,
vadrózszafüzér --- vad rózsafüzér.

* Júnus 1.

Csodás harmóniában

Atrác és bodza,
pipacs és rózsza
virágoznak egy idejre...
Ezekkel van mostanság
kert, mező és sok-sok áig
dugig tele!

A jázmin is készül
elővállalni részül
e körösben szerepét.
Sőt a liars is kezd
már-már meppengetni
csodálatos hangszereit!

És az énekes?
Tavasz óta ezek
minden nap énekelnek!
és most is ezt teszik
mert nagyon élvezik
hangját új hangszereikkel!

Tele velük a kert
és tart a nagy koncert
amíg a Nap veled nyel!
S minden nap mostanságban
csodás harmóniában
munkálkodnak serényen!

* Jún. 2.

Komolyan veszem

Az életet én e világban
akkor is komolyan veszem,
ha alhoz, amiért kiálltam,
hatalommal nem rendelkezem.

Én mindig a vasbaöltözött
hatalmasok ellen voltam,
bár bármilyenbe öltözött
farkasok voltak valóban!

"Mi a népből vagyunk!" - mondták
miközben ölték a népet!
Testvérük véret úgy ontották
mint akik nyernék elégtételt!

Meg, csupán csak akkor hőkölték,
mikor az áldozat ajkán felcsendült
a Himnusz! - és tovább ölték
mintán az elcsendesült!

S amit ők felelőtlenül
kioltani képesek voltak,
az életet! - én feltétlenül
komolyan veszem mint a holtakat!

* Június 4.

Felemelő látvány

Nem lehet csodálni elég szer
az újra nyíló virágokat!
Szótlan, egy csodás ékszer
mellett az ember el nem halad.

Bár virágot, ékszeret, szivárványt,
meg lehet szokni, úgy igaz,
de minden felemelő látványt
újra csodálunk, mert az vigasz!

Vigasz a gonoszság ellen,
amit elviselni muszáj...
A szép effenséget teremt bennem,
és már nem fáj úgy, ami fáj!

Nem lehet csodálni elég szer
az újra nyíló virágokat!
Virág kívánok lenni egyszer
ha már embernek lenni nem
Szabad!

* Június 5.

Le is út, fel is út

Nyílik a pipacs, zsendül az árpa,
kőröskörül a határba...

Az Ég tetejéről Nap pirit
reám, az anyja mindenit!

Haladok hosszú utamon,
tenyérszíj árnyék sincs aron,
csak amit magammal viszek
talpam alatt, ami viszket!

Lepszivesebben le rignám
bakancsomat és a ruhám
levetném, felarastva őket
egy kőrőre, medáríjesztőnek!

Haladok a széles határban...
A horizonton tornyok rezegnek...
Még nem tudhatom hamarjában,
az este bédem hol veszem meg?

Torny, melynek estéli harangja
a lepszében oda látogat,
oda figyelek és arra-
felé veszem utamat...

Nyílik a pipacs, zsendül az árpa,
kőröskörül Németországba,
ahol lábam ötven hat óta
le is fel is az utat rötta!

* Június 8.

Meprészegülten

Jázmín, bodza, akác és liars,
pipacs, rózsza és lilium...
melyik a szebb? mind csodás
é Júniusi hajjalon!

A tóvirrasztották az éjszarát,
mert udvarolt nekik a Hold,
itt a virágok szagát
s meprészegülten kőborolt...

Most én kőborlok a határban,
az epész környeket bejáróm,
részegülten, viráparban
kertek közt s mezőn visz a lábom...

Már messziről intepetnek
a virágok s fak a ligeten!
egyeseik szirmokat lintenek
hajamba és vállamba nerem.

* Június 6.

Vannak szavak

Vannak szavak
mink egy életre szólva,
miket végöbrig
meftant az ember.

S vannak szavak
amink meg kihullnak
az idő rostáján
ha már nem kell.

Hát vegyél el
belőlem tí éveket,
már mind
a felesleges szavakat!
De hagyjátok meg
miket versek igényelnek
egyetlen egy szálig
azokat!

Vannak szavak
mink egy életre vannak,
miket a szavak
meg nem marnak,
amink ha versekhez
összedőlnek,
fényt, ragyogást
adnak a világnak!

* Júnus 9.

Júnus közepe

Már kora reggel felkel a Nap,
madárfüttök közepette ...
Soká az ember sem alhat,
ébred a világ körülötte.

Nyújtózik ő is, mint minden
előlény az ébredés után ...
Jó érzés, ha testben s lélekben
erőre kaphat ily korán!

Minden perc, új helyzetet teremt.
A Napfény a kertet bejárja,
Sőt az ablakrésen is bement
itt is - ott is a szobába ...

Asztalhoz ül, hol az ember
reggelizik s forgat újságot ...
ma soká vele marad s ebben
bizonyít igaz barátságot,
hiszen a leghosszabb nappalok
ezek, amink sejteneik,
hogy a tervezett szép dolgok
napfényben elkészüljenek!

* Júnus 15.

A Nyár kezdete

Elkezdődött hivatalosan
a Nyár, a Kalendáriumban,
de dicsekedni túlhangosan
nem lehet máris nyomban
mert Tavaszul is hüvösebbek
ezek a jó hosszú napok...
de a strandok üresebbek
mint ilyenkor lenni szokott.

A zuhany felhőből érkezik
zivatarpént kiadósan!
Est csak a patakok élieszik =
szaladnak lefelé hangosan!

- Nekem tetszik az ilyen Nyári-
csizmát húzók, köpenyt veszek
és víz hatlan állapot s máris
az országúton "evezek"!

Csak verset írni nem egyszerű =
előben elárul a papír!
Írni kell, míg jön egy szélű,
ott húzódik meg, aki ír!

* Júnus 21.

Ennyi rózsát!

Ennyi rózsát, mint az idén,
talán soha nem láttam én!
Virágoznak minden színben,
kertben, mezőn és útszélen.

Amerre csak nézek, virág!
Rózsákkal tele a világ!
Már-már kérdezi az ember =
ennyi rózsát ki érdemel?

Smindehhez még lilionok
láthatók már itt és amott...
Pár nap múlva én azt hiszem,
ezekből is lesz majd özön!

Mondjam még? - látom, mert kell:
szivalkái levelekkel
s nyíló viráppal a hársfák
jelzik az év Júniusát!

Egy - egy záporosó után
fényesebben süt ki talán,
s étetőbben a világra
nyári napnak napsugára.

* Jún. 24.

Záporeső

Ligetben ért a záporeső,
én meglizódttam egy fa alatt.
Védett, mint hatalmas esernyő
és az eső kívül maradt.

Védett, mint egy élő sátor,
inogva maga is a szélben,
mialatt elgondoltam párszor =
nekem is kellene őt védnem!

Mérgezi nap mint nap az ember
a talajt és a levegőt
és nincs gondja a növényekkel!
Hogy kéne jobbra bírni őt?

Mit tehetek? Szégyenkésés
fogott el emiatt engem...
de az idősséghez ez kevés!
hozzá kell ezt is még tennem.

A jóakarát még kevés,
hol tehetetlen az ember...
A fa védelme jószágos és
napon is hatásos egyben!

Véd engem, miközben pusztul!
Pár év múlva csak lükt helye
lesz e fának és azontúl
e hely autókkal lesz tele!

Parkolóhely lesz e liget,
lelki szememmel látom!
Bégombolom az ingemet,
bégombolom a kabátom

és elhagyom a fa védelmét!
Jgénybe már nem vehetem.
Engem már az Isten sem véd!
olyat, tain meg sem érdekelttem!

*

Július 4.

Földig érnet

Földig érnet a hársfalombok,
illatoznak csodamódra,
esőben is, milyen álmok
válnak ilyenkor valóra?

Lanpos eső puskolja a
nyílvi készülő virágot =
meg nem torpan ezelőt ha
megpillantotta a világot!

Hiszen ő jön akármire,
minden időben, itt a helye
az életben! - színtígy nekem
itt a helyem! - itt a helyem!

És ha egyszer elmenni kell
virággal, levelekkel,
hulljal én is, legyen az
amit a szél földbe kavart!

- Földig ének a hársfalombok,
illatoznak csodamódra!
Milyen álmok, milyen gondok
serepét szüli ez óra?

*

Júl. 11.

És szól a vén

A vén, ariner vén már lelke steste
már a létbe vízben mosdik reppel-este,
kinék léte már oly nagyon kurtta
készülpet a legnehezebb útra...

Amde van még, hogy a halál kegyes,
módszere hát gyakran igen végzős...
megesik, hogy egy perc alatt rabol,
máskor viszont évekig udvarol...
mint most is, e vénnek esetében
kérdésgeti őt naponta szépen =
van-e még fontos tennivalója?
elkészült-e már a végző útra?

Mit szólhat ily kérdésre a vén,
irigylésre méltó hosszú élet teltén?
Nem lenne bölcs, ha nem tudná a vén=
mics tennivaló a halál küszöbén!

Ott eltörniül a legnagyobb tett is
és marad az esendőség csakis!
... és szól a vén, szava még ha van =
"Elkészültem", mehetünk Uram."

*

Július 15.

Arata's idó

A könnyű szélben már érett
búzaföldek hullámoznak,
és már az aratás végett
a termelők tanácskoznak.

Nincs kapkodás, nincs sietség,
hiszen itt pár óra alatt
végzi az aratást a gép,
mielőtt kiperep a mag.

Szalmabálák tanúskodnak,
ha megtörtént az aratás...
mefelhet talán már holnap
elkerdődhet a mélyszántás!

Egyik napról a másikra
változik a tájnak képe
s hogy ezzel mennyi a munka?
alig lehet venni észre!

Nem így mint ötvenöt éve
az Alföldön lenn szokott
ahol minden búzáéve
nagy munkáról tanúskodott!

- Van még egy kép, mi engemet
aratásra emlékeztet...
amit csak krönyből ismeret,
de láttam ámülni kezdet!

Van Gogh utolsó képe ez =
a "Gabonaföld varjakkal"
Arata's azon sosem lesz...
É bizatábla arról vall,
hogy életből egy pillanatot
világhírű festő által
mindvégig életben marad!
hol ő küzdött a halállal!

Érzem a Nyárnak levelet,
hallom a varjak ricsaját...
... deszkába szögezett testét,
vállon viszi néhány barát...

*

Július 21.

Ebédidőben

Arnyékban ülök, nyári hőben,
pöpké órát, délidőben...
Szellő se jár a határon,
fáradt vapok... elnyom az álom.

Az ott kút viz forrósodik
ez alatt bádog kantában...
Hűs forrás vizről álmodik
az emberefia mostanában...

meg Balatoni nyaralásról:
ülni nyakig a Tó vizében,
vagy lenni akárhol más hol,
járni ligeti sötét nyon szépen...

angyalra várva, találkán...
és látni már a hőzeledtet...
Üt az óra a templom tornyán =
az angyalok pontosak mindig!

...nem! nem óra üt!... az első
kaszás
femi a kaszát, ez a jel,
hogy vége az ebédidőnek
és mindenki már keljen fel!

* Julius 22.

Mürr mentén

Mürr mentén szomori füzek
füzérei vízbe lajolóval.

Ébresztik őket friss szelet
és ők máris mosarodnak.

Jó magasról, mint víz esés
zuhannak lefeld zölden,
minden árnyalatban és
tükröződnek víztükörben.

Sadkacsár úsznak s röpömmel
fel és alá a Mürr folyón...
elnezik, kiki mennek jönnek
fel és alá a kölidon.

Néha még egy exist gem is
véletlenül idetevéd...
Idetevédtem biz én is
S ötvennyolc óta itt élek.

* Julius 27.

Képek

Zárt szemhélyak mögött
képek tolonganak.

Van olyan, mely röpköd
s lehorra a Holdat.

Van olyan, mely elráll
távolí világba,
lehet, hogy ott talál
végül is magára.

És van aki marad
helyhez kötözöttén.
Szüretel és arat
s körülveszik öten.

* Aug. 21.

Szeptember elején

Hűvös Szeptember reggelen
a kertbe bevilágít a Nap.
E hónapilatot kedvelem.
Jasárnap van. Harangoznak.

Enyhe szellő lombokat lenget
s a frissen kaszált gyepen fényes
és árnyékok menetelnek
ide-oda " ez az élet!

Reggeli harmatban trönték
és többféle almák érnek.
Szilva a fákon hamvaskék
és édes íze van a dinnyének.

Uralkodó szin most azöld,
ámde minden árnyalatban
és az Égbolton oda fönt
a kék már ellenállhatatlan!

Erzékszervek a Természethen
minden nap otthonra találhatnak.
Van-e még, mi ettől szebben
embernek Hazát kínálhat?

* Szept. 5.

Életharc

Hideg vízzel borotválkozás,
házi szappannal, életlen borotvával.
Hej ide sokszor muszály volt megnyúzni
arcomat úgy, korareppel tájban,

Eszköze volt ez az ébredésnek,
mely elrántott az álom karjából,
jelézve, hogy mindeure készenek
kell már lenni nezem eszentül!

S jött az életharc, tartott estig,
kisebb nagyobb megszálltásokkal,
az ember hagyta kifacsarni testit
nap mint nap a hozzá hasonlókkal...

De az esték és az éjszarak
a lelken át újfent feltöltötték,
szivhatta a virágok szagát
nyitott ablaknál, míg fel nem
költöttek.
* Okt. 10.

október végén

Mint ha a melegebül már elepe lenne,
nulla fokra lehuil a levegő reppelre.

Délután ha ötig nap nehezen elér,
mire a Nap nyugszik, diderega levél.

Elhagyják a fákat a lombok eszentül...
S rájuk varjak szállna akkor csapatostul.

* Okt. 27

október vége

Csendes és setét a reppel
heverek lehuinyt szemekkel.
Mellettem betyeg az óra,
forog a percmutatója...

Hallom az eső csepereg
nyomán a lomb is leperog...
Szinpompás Október vége,
ha elmegy, mi jön cserébe?

Nem akar viláposodni!
Kit lehet ezért okolni?
Későn kel... lusta a nappal,
bottal jár, csurgó kalappal.

* Okt. 28.

Zúzmarások a reppeler

Zúzmarások a reppeler
Sárnyékban ilyenkor marad
a délután is, meglehetősen,
mert várát magára a Nap.

Majd jön... körülnéz a tájon,
megszámolja bárányait,
de már a nyugati határon
rövidre rá, ledoldozik.

Ilyen a Tél. Lesz ilyenek is,
már minden jel arra mutat...
Eltűntek a fészinekről, csakis
látni fehérbe ágyazottakat.

Zúzmarások a reppeler,
az esték meg olyan ködösek,
hogy észrevenni sem lehet
azt ki lámpással közeleg...

*

Dec. 15.